

SECTIO SEGVNDA.
An Conceptio Virginis fuerit immaculata?

Quartur in praesenti primo: an B. Virginis in primo sua Conceptionis instanti maculata fuerit originali peccato? Secundo, qua certitudine gaudeat hodie sententia pia de immaculata Conceptione? Tertio, an Maria contraxerit debitum peccati originalis proximum, vel remotum? Quarto demum, utrum non solum fuerit sine originali labe, eiusque debito proximo concepta, verum etiam cum debito gratiae, & gloria?

Et circa primam quidem questionem (quam dicere possumus, iam ab Augustini temporibus pene ab eo decisam, ubi lib. de natura & grat. cap. 36. inquit. Excepta B. Virgine, de qua cum de peccatis agitur, nullam prorsus haberi volo questionem) nullus disputationi locus est, cum immunitatem Mariæ ab originali certissimam universalis defendat Ecclesia, & plenæ de hoc puto sint bibliotheca, in quibus innumeri sunt Jesuitæ, ut iuxta P. Salazar, qui tomum integrum de hac questione scripsit, anno Societatis octoagesimo plusquadringtonis fuerint in ea de hac materia Scriptores, hodie vero nequeunt (si fas sit dicere) numerari.

Atque inficiabitur certe nemo, ultimam de

de Conceptione, & potissimam victoriam societati post Deum deberi. Etenim cum Tridenti in ecumenico generali Consilio ageretur de peccato originali sess. 5. quæsitum est, an in universali regula originalis macula comprehendenda esset Maria? Tunc q. P. Iacobus Lainius Secundus Societatis Generalis Praepositus, & Summi Pontificis Theologus tres continuas horas pro immunitate Virginis mundo stupente peroravit, & à Fatribus conclamatum est addendâ esse decreto exceptionem.

Excepio autem fuit huiusmodi. Declarat tamen hæc Sancta synodus, non esse sua intentionis comprehendere in hoc decreto, ubi de peccato originali agitur, Beatam, & immaculatam Virginem Deigenitricem. Quia declaratione corruit ynicū, quod videbatur contraria sententie efficax argumentum, fundatum in aliquibus Scriptura textibus, ut est ille Apostoli: *In quo omnes peccaverunt.* Decidit enim Sancta Synodus, quod tuto possunt de B. Virgine non intelligi. Præterquam quod Consilium suauis Lainij innovavit Bullâ Sixti IV. in favorem Conceptionis; & alias post modum edidere Alexander VI. Leo X. Pius V. Paulus V. Gregorius XV. ac demum Alexander VII. Iam vero pro resolutione aliarum questionum. Præmitto primo: Quod peccatum Adx origine ynu in posteros, non imitatione, sed propagatione transfusum est, & ynicuique pro-

proprium inhæret: hoc que est peccatum originale, & est verum peccatum mortale habituale cui libet homini ante baptismum inhærens, maculans animam, eam q̄ Dei reddens inimicam. Præmitto secundo, quod aliud est contraxisse peccatum originale, & aliud, peccasse in Adamo: primum enim est, hominem per veram generationem ex Adamo descendente, & natum, macula originali maculatum esse: Secundum est, hominem debere contrahere talem maculam eo quod ingressus fuerit pactum, quod cum Adamo Deus celebravit de gratia, vel peccato transfundendo in Posteros, & eo quod Adamus operatus sit, & peccaverit pro illo, ut morale illius caput.

Præmitto tertio: Quod, & est debitum peccati originalis; & hoc aliud est proximum, aliud remotum. Debitum est obligatio quadam peccatum originale contra hendi orta ex Adami transgressione, presupposito pacto, quod Deus cum eo ihijt: causa autem huius obligationis, seu moralis necessitatis est Adami transgressio: conditio vero, sine qua non est pactum initum cum Adamo, & naturalis ex eo generatio. Debitum proximum est obligatio, & moralis necessitas contrahendi maculam originalem ex eo, quod quis ingressus fuit pactum, ac proinde in Adamo peccante moraliter peccavit: dicitur que proximum, quia inter illud, & contrahere peccatum nullum aliud debitum mediat.

De-

Debitum remotum est quedam non stricta obligatio, necessitas, & naturalis decentia ingrediendi pactum commune, nisi specialiter quis eximatur: dicitur obligatio non stricta, quia antecedit legem, seu pactum Dei, & hic quem voluerit potest eximere: dicitur necessitas, quia non est sola aptitudo, sive non repugnantia pactum ingrediendi: Vnde ab debitum remotum non sufficit, quod quis fuerit aptus, ut pactum ingredieretur; sed ultra requiritur, quod vera illud esset ingressurus, nisi ab ingressu præseriaretur: tale autem debitum vocatur remotum, quia inter illud, & contrahere maculam mediat esse ingressum in pactum, & Adamum peccasse: ex his igitur si quis fuit pactum ingressus, hic habet debitum proximum: si quis vero non fuit ingressus pactum, ingredi tamen debuit, hic habet debitum remotum.

Atque hoc est debiti proximi, & remoti communis, vera, & clara explicatio: hoc autem dixerim, quoniam Recentiores aliqui, ut erga Beatam Virginem videantur supra omnes p̄pij, negent que ideo illi debitum etiam remotum, alias satis confusas, & impropias confingunt explications. Nos vero, qui tantum desideramus, esse solide pios, solidas que obinde, & veras sententias conjectamur: scire illos voluntus, quod si Virgini denegent debitum remotum, concedant tamen debuisse ingredi pac-

tum,

tum, nisi ex meritis Xpti exciperetur, & obnoxiam fuisse peccato (quod non possunt non dicere, aiente exim. D. Tom. 2. disp. 3. sect. 2. oppositum sine errore dici non posse) statim cum illis consentimus; fatemur tamen, illos non aliam gloriam Virgini concedere, quam facere questionem de puro nomine. Quæ quanta sit gloria, ipsi viderint; ego autem.

Præmitto quarto: Quod Santissimus D. N. Alexander Papa VII. die octava Decembris Bullam edidit incipientem *solicitude omnium Ecclesiarum*, in qua declaravit auctoritate Apostolica, Romanam Ecclesiam in festo Conceptionis Mariæ, & celebrare, & colere: *Animam Virginis in primo instanti Conceptionis, & infusionis in Corpus, spiritus Sancti gratia fuisse donatum, & a peccato originali preservatam.* Deinde censuris gravissimis doceri vetat voce, vel scripto, directe, vel indirectione opinionem contrariam. Vnde Noster Cardinalis Everardus in examine Theologico Conceptionis defendit, hanc propositionem: *Opinio affirmans Beatam Virginem contraxisse peccatum originale est probabilis;* non posse dici absque transgressione dictæ Bullæ. His positis sit.

Prima conclusio cum prædicto P. Cardin. Everardo Generali quondam Hispaniarum Inquisitore, & Gubernatore, Patribus q. Moiz. 2. select. trac. 1. q. 2. Rod. hic q. 4. sect. 1. §. 4.

&

& alijs pluribus. Hæc propositio, *Animam Virginis in primo sua creationis instanti, & infusionis in Corpus fuit immunis ab originali, & grata habituelli ornata,* licet non sit, ut non est, de fide, est tamen adeo certa certitudine non solum morali, verum etiam physica, ut omnino implicat eam esse falsam. Probatur conclusio ratione implicat Ecclesiam errare, tam in rebus pertinentibus ad fidem, quæ ad bonos mores propter specialem assentientiam Xpti, & Spiritus Ecclesia Sancti; atqui si ea propositio posset esse falsa, posset errare in rebus pertinentibus ad bonos mores: ergo implicat eam propositionem esse falsam.

Probatur minor efficaciter: Eodem modo, quo Ecclesia proponit colendum aliquem Sanctum Canonizatum, proponit colendam Conceptionem Mariæ; atqui si aliquis Canonizatus non esset Sanctus, sed damnatus, erraret Ecclesia in re pertinente ad bonos mores, ut est evidens: ergo si Conceptionis Mariæ non fuisset Sancta, erraret Ecclesia, ac per consequens si ea propositio, &c. Probatur item conclusio auctoritate Patrum à paritate: Iuxta Sanctos Aug. Thom. Ildeph. & Bernard. consequētia huius enthymematis est innegabilis. Ecclesia colit, & celebrat Nativitatem V. g. Virginis: Ergo ea Nativitas fuit sine peccato, seu in gratia, & Sancta. Ergo etiam est innegabilis hæc Ecclesia colit Conceptionem Mariæ: Ergo ea fuit in gratia; nam ideo primū, quia Ecclesia

312. *Dissertatio. IV.*

Ecclesia nequit colere, quod est peccato sedatum; alias erraret; atqui in Conceptione, ut est evidens, militat eadem ratio: ergo.

Et nota ad conclusionem, quod cum iuxta Patres Granad. Theophylum, & alios Theologos, non solum sit Martyr, qui pro tuenda aliqua veritate fidei occiditur, sed etiam qui pro exercendo aliquo actu virtutis, ut patet in S. Ioanne Baptista, qui ob reprobationem incestuose luxurie Herodis interfactus est. Deducitur inde, quod qui ob defensionem Ecclesie cultus circa Conceptionem Mariæ, & ob tutamen maioris probabilitatis pia sententia morti addiceretur, virtus Martyr esset habendus, nam moretur propter veritatem maxime conduceantem ad Dei honorem. Alias huiusmodi curiosas questiunculas vide apud P. Moia sup.

Secunda conclusio: Cum Patribus Salazar de Concep. Rod. sup. §. 6. Salmer. Turri. Arriag. Granad. Lugo, & omnibus alijs Iesuitis, contra Theologos Antiquiores. Beata Virgo non habuit debitum proximum peccati originalis, sed solum debitum remotum. Probatur prima pars conclusionis ratione à priori. Ille non habuit debitum proximum peccati, supposito quod Adamus peccaverit, qui non fuit ingressus pactum cum Adamo initum; atqui Beata Virgo non fuit ingressa tale pactum, vt demonstratum est diff. fact. ergo non habuit debitum proximum. Pro-

batur

Sectio II.

313:

batur etiam auctoritate Divi Anselmi aientis. Decuit B. Virginem ea puritate nitere, qua major sub Deo nequit intelligi; atqui si habuisset debitum proximum, seu peccasset in Adamo posset sub Deo intelligi maior puritas, nam Angeliboni, neque in se, neque in alio peccaverunt; ergo non habuit tale debitum.

Probatur secunda pars conclusionis: Ommino dicendum est Mariam fuisse à Xpto redemptam, cum S. Bernar. alleveret, quod: Plus pro Virgine redimenda Xpus venit, quam pro omni alia creatura; atqui si non habuit debitum saltem remotum, seu non fuit obnoxia peccato originali, nequit intelligi, quod à Xpto redēpta fuerit; nā ille redimitur, qui ab aliquo malo vel incurso, vel incurriendo liberatur; atqui Maria nullū malum incurrit; & si non habuit debitum remotum, nec debuit, aut potuit incurrere; ergo non fuit à Xpto redēpta; sed hoc est absurdum: Ergo habuit debitum remotum.

Atque hinc agnoscitur, qualis fuerit singularis redemptio Mariæ: fuit enim preservativa, quia nimis ex Xpti meritis præservata est non solum à peccato, verum etiam à peccasse in Adam; cum reliqui omnes homines redempti sint à peccato iam contracto per veram ex Adamo generationem. Vnde redemptio Mariæ gloriōsior fuit, cum ex terminis sit gloriōsus, numquam cecidisse, quam post casum surrexisse: &

AIA

T

pro

pro Maria tantum facta est ea singularissima, & gloriose redemptio.

Tertia conclusio cum Doctissimis Recentioribus: Maria, non solum concepta fuit sine peccato originali, & debito proximo ipsius, sed etiam cum debito gratiae, & gloria. Probatur conclusio de debito gratiae: Maria ab instanti Conceptionis fuit Mater Dei, tum ratione divinae destinationis ad hoc munus, tum ratione illius duplicitis qualitatis supernaturalis supra statuta; aqui Maternitati Dei debetur gratia sanctificans saltem titulo moralis decentiae: ergo Maria concepta fuit cum debito gratiae, dicente Petro Damiano: *Maria ex quatemplum Dei facta est, ita privilegiata est, ut nullatenus aliqua macula deturpari potuerit.*

Probatur iam conclusio de debito gloriae: Maria iuxta Patres simillima fuit Filio suo in donis supernaturalibus; sed Christo a primo instanti Conceptionis instanti debita fuit gloria essentialis, seu visio Beata per totam vitam: ergo Mariæ etiam saltem pro eo primo instanti, nam fuit pure Virgo iuxta supra dicta. Ulterius: Maria debet esse superior in donis supernaturalibus, respectu Angelorum, & hominum, quorum est Regina; sed Argelo, & homini in statu consumato debetur gloria ratione gratiae adoptionis: ergo Mariæ debetur ratione gratiae Maternitatis ante consumationem, ac proinde in Conceptione sua.

Argu-

Argumenta contraria.

Argumentum primum contra secundum adam conclusionem: Apost. 2. ad Corinth. 5. ait. *Si unus pro omnibus mortuus est: ergo omnes mortui sunt, & pro omnibus mortuus est Christus* in quo textu, certum est loqui Paulum de morte spirituali Filiorum Adam: Ergo sicut est certum, quod Christus mortuus est pro omnibus nullo excepto, ita debet esse certum, quod omnes fuerunt mortui morte peccati, nullo excepto: ergo etiam B. Virgo mortua fuit morte peccati; at qui non in se: ergo saltem in Adamo peccando in ipso; sed eo ipso habuit debitum proximum peccandi: ergo habuit. Ulterius: Idem Apost. 1. ad Corint. cap. 15. inquit. *Sicut in Adam omnes moriuntur, ita, & in Christo omnes vivificantur;* at qui Maria vivificata est in Christo: ergo mortua est in Adamo, ac per consequens in illo peccavit.

Præmitto ad solutionem ex P. Tys. tom. 3. disp. 4. num. 24. quod paritas desumpta ex verbis Apostoli solum debet procedere in sensu, in quo ipse loquitur; alioqui si universaliter sumeretur probaret argumentum, Virginem habuisse peccatum originale, nam aliquem esse mortuum peccato, significat, illum in se habere

peccatum.

T 2

pecca-

peccatum. Igitur Apostolus (*ut notat P. Valsq. disp. 115.*) non contendit singulos homines absque exceptione peccasse, sed omnes, sive Iudei sint, sive Graci, sive Gentiles peccasse, & gratia Dei indiguisse; Xptum que ideo mortuum fuisse pro omnibus, & omnes vivificavisse; inde que ostendit Apostolus, Iudeos ab hac lege non fuisse exemptos propter legem scriptam, & circumcisionem. Hinc nego omnes consequentias, vel distinguo primum consequens, sicut in sensu Apostoli, concedo, in alio, nego.

Argumentum secundum: Si Maria non habuit debitum proximum originalis, non habuit remotum; sed non habuit proximum: ergo nec remotum. Probatur major: Ideo ab auctoritate non habuit debitum proximum, quia iuxta Anselmum decuit ea puritate nitere, qua maior nequaquam intelligi; sed si habuit debitum remotum, maior puritas potest intelligi: ergo si Maria, &c. Nego maiorem, & distinguo minorem probationis, maior potest intelligi compatibilis cum redemptione, nego, incompatibilis, transfat: Erenim maior puritas videtur, non habuisse debitum remotum, attamen hoc nequit compati cum redemptione iuxta probationem nostrae conclusionis.

Argumentum tertium: Si Adamus non peccasset, gratia originalis fuisse transfusa in B.

Virgi-

Virginem: Ergo fuit inclusa in pacto quoad transfusionem gratiae: Ergo, & quoad transfusionem peccati, ac proinde habuit debitum proximum. Omissa proper dicta *diff. 1. sect. 1.* supposito antecedentis, nimurum quod Adamo non peccante, Virgo existeret, concedo primam consequentiam, & nego secundam; quia cum nulla sit essentialis connexio inclusionis in pacto quoad transfusionem gratiae, & inclusio-
nis quoad transfusionem peccati, sed totum hoc negotium dependeat à voluntate Dei, bene potuit Maria includi quoad unum, & non quoad aliud.

Ratio autem esse potest, quia dignitas Matris exigebat, ut de favoralibus concessis Adæ posteris nihil ipsi denegaretur; & talis est gratia transfusio: Secus vero de odiosis, qualis est transfusio peccati. Vnde pactum sic initum fuit, *volo ut si serves mandata mea, gratia originalis in omnes tuos posteros nullo excepto transfundatur;* si vero non serves, *transfundatur peccatum in omnes, excepta illa, qua si deere vero incarnationem, erit Mater Filii mei.*

Sed contra ex P. Valsq. Atqui B. Virgo non potuit includi in pacto quoad transfusionem gratiae, quin includeretur quoad transfusionem peccati: Ergo nulla est solutio! Probatur antecedens: Si potuit includi in pacto quoad transfusionem gratiae, habuit peccatum originale; sed

sed non habuit: Ergo non potuit, &c. Probatur maior: Adamus cum peccaverit, non transfudit in Virginem gratiam originalem ipsi debitam vi pacti, ac proinde Maria habuit privationem gratiae; sed hoc est habere peccatum originale: Ergo si potuit, &c. Hoc argumentum fundatur in suppositione falsa de eo, quod peccatum originale consistat in privatione gratiae; non enim consistit, nisi in peccato Adami præterito, & carentia condonationis, vel satisfactionis condignæ, ut in tract. de peccatis communiter à nostris defenditur. Inde, nego antecedens, & maiorem probationis, ad cuius probationem, vel nego, vel distinguo minorem, hoc est habere peccatum originale, si hoc consistat in privatione gratiae, concedo, si non consistat, vti non consistit, nego.

Argumentum quartum: D. Aug. ait, quod Maria ex Adamo mortua est propter peccatum; caro autem Domini ex Maria mortua est propter delenda peccata: ergo Maria mortua est propter peccatum originale; sed non propter illud ut contractum: Ergo propter debitum proximum ipsius. Distinguo primum consequens: Propter peccatum, quatenus ipsa peccasset in Adamo, & ideo mortua esset, nego; quatenus ex peccato Adami venit mors in mundum, & eam substituit Maria, vt similis esset Filio suo, concedo; atque ita intelligendus est D. Augustinus.

Etenim

Etenim Maria substituit mortem, & alias vitæ mortalis ærumnas ob conditionem humanæ natutæ, & vt assimilaretur Filio suo, qui talia perpessus est, & tamen in Adam non peccavit.

Argumentum quintum: Si Virgo non fuit inclusa in pacto, non potuit contrahere maculam originalem; sed si non potuit eam contrahere, non potuit ab ea redimi per Xptum, nam cui repugnat captivitas, est illi impossibilis redemptio: Ergo fuit inclusa in pacto, ac per consequens habuit debitum proximum. Distinguo maiorem, non potuit contrahere, &c. impotentia consequenti, concedo, antecedenti, nego: Hoc est Maria potuit antecedenter non præservari ab ingressu in pactum, & si non præservaretur, abs dubio in Adamo peccasset; at vero consequenter non potuit peccare, quia præservata est per Xptum ut pactum non ingredieretur, & sic habuit impotentiam consequentem peccandi.

Deinde distinguo minorem, non potuit ab ea redimi redemptione præservativa antecedente contractionem peccati, nego, sanativa supponente peccatum contractum, concedo. Etenim illa est singularissima Maris redemptio, quod per Xptum redempta fuit quatenus fuit præservata, ne in Adamo peccaret; non vero fuit redempta redemptione communi alijs, nimis sanativa, nam hæc supponit peccatum

con-

contractum, & illud Maria non contraxit. Distinguuo item probationem, cui repugnat captivitas repugnantia tam antecedenti, quam consequenti, est impossibilis redemptio, concedo, cui repugnat repugnantia solum consequenti, & orta ex libera Dei præservatione, nego.

Argumentum sextum: Ex eo quod Xptus petierit pro Virgine ne includeretur in pacto, & ne contraheret originale, dicitur, Virginem liberavisse à peccato in Adam, & ab originalis contractione: Ergo ex eo, quod non petierit pro reliquis dicetur, eos implicasse in pacto, & in peccato originali; sed hoc nequit dici, alioqui Xptus posteros ad peccatum determinasset: ergo nec primum. Ulterius: Posteriores Adæ includi absolute in pacto, est peccare in Adam; sed Xptus fuit causa per se, ut Posteriores Adæ includerentur absolute in pacto: ergo fuit causa perse, ut peccarent in Adam.

Probatur minor dupli ratione: Prima Xptus, supposito pacto fuit causa per se non petitionis pro Posteris Adæ; atqui non petitio pro Posteris Adæ, est absoluta inclusio eorum in pacto; sicut petitio pro Maria fuit absoluta exclusio illius à pacto: Ergo Xptus fuit, &c. Secunda, omnis causa per se carentia conditionis determinate requisitæ ad inclusionem in pacto, est causa per se talis inclusionis; sed Xptus fuit causa per se carentia petitionis pro Posteris

Adæ,

Adæ, & ea carentia erat determinate requisita ad inclusionem eorum in pacto: Ergo Xptus fuit, &c. Retorqueo: ex eo quod Deus Petro conferat auxilium efficax, dicitur, eum liberare à peccato actuali: ergo ex eo, quod Paulus non conferat auxilium efficax, sed ineficax, dicitur, eum in peccato implicare. Quid quid respondeas, accipe pro solutione: ergo autem.

Præmitto primo: Quod vti dicitur tract. de actib. human. vt quis ponens aliquam conditio-
nem, seu antecedens, ex quo sequitur etiam per se peccatum alterius, dicatur illum im-
plicare in peccato, & esse causam per se peccati
illius, requiritur quod ponat illud antecedens, vel
sub obligatione vitandi alterius peccatum, vel cū
intentione, & complacentia in peccato alterius
præviso: si enim tale antecedens ponat vtens
iure suo absque obligatione vitandi alterius
peccatum, aut sine intentione, aut complacen-
tia in illo, non erit illius causa perse, sed mere
per accidens. Sic fæmina honeste, & decenter
ornata, vt placeat marito, non implicat in
peccato, neque est causa per se peccati Adoles-
centis ex eius aspectu concipientis prava desi-
deria.

Præmitto secundo, quod non petitio Xpti
præscisse, & secundum se sumpta non fuit con-
ditio determinata inclusionis in pacto respectu
Posterorum. Adæ, sed indiferens ad illam in-
clusio-

clusionem; nam talis inclusio provenit, & ex celebrationie pacti, & ex præsupposito Adami peccato, quo posito verificatur Posteros in Adam peccasse. Hinc in forma, nego consequiam, & disparitas est: Ideo enim Xptus petendo pro Maria dicitur eam à peccato liberare, quia ex intentione eam liberandi petivit; at vero non potest dici, implicasse Posteros in peccato, quia licet pro eis non petierit, tamen neque omissit petitionem sub obligatione eos liberandi, neque ex intentione, aut complacencia in peccato eorum.

Ad modum, quo Deus conferens auxilium prævisum efficax causat per se consensum bonum, quia ex intentione illius auxilium confert: Conferens vero auxilium prævisum inefficax non causat per se peccatum, quia neque confert tale auxilium ex intentione pecceti, neque sub obligatione vitandi illud. Deinde concedo minorem, & ad id quod in eius probatione dicitur, vide quomodo intelligendum sit diff. I. sect. n. argum. vlt. Ad id, quod additur, distinguo maiorem, includi absolute in pacto præcise sumptum, est peccare in Adam, nego, quia sit includi in pacto est indiferens ad peccandum, & non, cum sit signum indifferentiae Adami: includi absolute in pacto præsupposito peccato Adæ est, &c. concedo.

Et nego minorem, ad cuius primam probationem,

tionein, distinguo minorem, est absoluta inclusione eorum in pacto, hoc, sicut, & peccato Adæ aliunde supposito, concedo; aliter, nego. Ad secundam probationem, distinguo minorem, est causa per se talis inclusionis, si talis causa intendat eam inclusionem, aut teneatur eam vitare, concedo, si neque intendat, neque vitare teneatur, vti accidit in Xpto, nego: Et secundam minoris partem, & parentia secundū se sumpta erat, &c. nego, supposito aliunde pacto, concedo. Etenim licet inclusio in pacto peccatum non sit, attamen concedendum non est, Xptum non petendo pro Posteris Adæ fuisse causam per se inclusionis eorum in pacto, quia neque vitare eam debuit, neque eam intendit; & procuravit, sicut intendit exclusionem Virginis. Vnde respectu inclusionis solum fuit causa per accidens, permisiva, seu non impediens.

Sed contra: Xptum liberare Mariam à peccato, est eam non peccare: Ergo Xptum non liberare alios Posteris à peccato, est eos peccare; sed Xptus libere voluit non liberare Posteris à peccato: Ergo libere voluit eos peccare, ac per consequens fuit causa per se peccati eorum. Nota, quod licet Xptus libere non petierit pro reliquis Posteris, ac proinde libere eos non liberaverit; tamen non fuit causa per se peccati eorum, nec illud formaliter, vel etiam virtualiter voluit, quia neque habebat obliga-

obligationem eos liberandi , neque petitionem omissit ex complacentia , aut intentione ut peccatum sequeretur ; & aliunde eius non petitio erat indiferehs ad peccatum.

Hinc argumentum est fallax , sicut hoc Petrum non habere libertatem ad peccandum , est Petrum non peccare : Ergo Petrum habere libertatem ad peccandum , est Petrum peccare , quia sicut hic non bene infertur consequentia , quoniam licet non habere libertatem ad peccandum connectatur cum non peccare , nemo enim peccat , si non est liber; tamen habere libertatem ad peccandum , non connectitur cum peccare , sed potius libertas est indiferens ad peccatum , & carentiam illius ; si militer argumenti consequentia est mala ; nam licet Xptum liberare Mariam à peccato , sit connectum cùn eā nō peccare , quia si à peccato est libera , non peccat ; attemen quia non liberatio Posteriorum à peccato per Xptum est indiferens ad peccatum , nam hoc aliunde provenit , nimirum à peccato Adx , supposito pacto , ideo Xptum non liberare eos à peccato , non connectitur cum eos peccare.

Hinc ad formam , concedo antecedens , & distinguo consequens , est eos peccare , attenta praescisse non liberatione Xpti , nego ; attento peccato Adx , supposito pacto , & absque vlla obligatione liberandi in Xpto , concedo : Et minorem , libere voluit non liberare Posteros

à peccato per puram omissionem petitionis de le indiferentem ad peccatum , concedo , per liberam volitionem , seu positionē peccati , nego . Neque quod non positio peccati Posteriorum sit positive libera Xpto , infert , esse etiam positive liberam positionem peccati , nam licet libertas immediata circa actus propriæ voluntatis versetur inter contradictoria , non tamē ita libertas mediata ad exercitium alterius voluntatis , vt est peccatum Posteriorum . Verum hoc spectat ad tractatum de actibus humanis.

Argumentum septimum contra primam partem tertiae conclusionis : Conceptio Xpti fuit cum exclusione peccati , & debito gratiæ ; sed ita fuit Conceptio Mariæ : Ergo fuit æqualis Conceptioni Xpti , quod est absurdum . Nego consequentiam , & est disparitas , quia exclusio peccati , & debitum gratiæ in Xpto fuit ex natura rei , & ratione Personæ divinæ , concep-
tio vero Mariæ cum exclusione peccati , & de-
bito gratiæ non fuit ex natura rei , & ratione
propriæ Personæ , sed ratione Maternitatis , &
decreti Dei de numquam conferendo auxilio
inefficaci , nam Maternitas Dei essentialiter
connectitur cum Scientia media de efficacia omnium
auxiliorum conferendorum Mariæ , inde que-
rum originale , tum omne actuale peccatum ex-
clusit.

Argumentum octavum contra secundam par-
tem

tem eiusdem conclusionis: Maria concepta fuit cum debito gloriae; Ergo gloria fuit illi debita semper; nam quod debetur alicui, semper, & ubique debetur; sed eo ipso habuit incessanter visionem beatificam, quod est falsum: Ergo non fuit concepta cum debito gloriae. Nego pri-mam consequentiam, cuius probationem distinguo, semper, & ubique debetur, si deberi semper opponatur conditioni subiecti, nego, si non opponatur, emitto. Etenim cum conditio-ni Viatoris pure talis repugnet visio beatifica incessanter habita, nam alias esset comprehen-sor; inde est, quod si alicui Viatori, ut Ma-ria debeatur visio, nequit deberi pro omni ins-tanti, alioqui esset contra conditionem illius. Ad alia argumenta, vide

SECTIO TERTIA.

An in Maria a primo Conceptionis instanti fuerit peccati fomes extintus?

Præmitto primo, quod fomes peccati est ipse appetitus sensitivus quatenus in bonum sensibile rationi contrarium inclinat, vel ante imperium rationis omnē advertentiā præ-veniendo, vel contra ipsum rationis imperium: & talis appetitus vocatur concupiscentia, de qua Trident. sess. 3. Can. 5. inquit. Manere autem in baptiza-

baptizatis concupiscentiam, vel fomitem, hac sancta Synodus fatetur, & sentit; nam licet per baptismum omnino deleatur peccatum originale, non ramen eius effectus, qui est dictus fomes. Atque hic fomes ita vocatur, quia concipit, & nutrit malum ante omnem advertentiam rationis, & contra eius præscriptum iuxta illud Pauli, quod nolo malum, hoc ago: ad modum quo fomes con-cipit, & nutrit ignem.

Præmitto secundo: Quod fomes, & est in actu primo, & est in actu secundo: in actu primo est ipsa potentia sensitiva ad bonum sensibile rationi contrarium inclinans; in actu vero secun-do sunt actus talis potentie, & actualis inclina-tio ad malum. Atque hic fomes licet alicubi vo-cetur ab Augustino peccatum; tamen ut Trident. ait, non est peccatum proprius, sed ita dicitur quatenus ad peccatum inclinat. Tertio, quod tunc fomes dicitur ligari, quando appetitus im-peditur per aliquam Dei extrinsecam providen-tiam, ne actu feratur in bonum sensibile rationi oppositum: tunc vero dicitur extingui, cum impeditur, ne in actus rationi contrarios erum-pat, & per negationem concursus Dei ad tales actus, & per habitus virtutum infusos, atque intrinsecos. His positis.

Nostra conclusio est cum Exim. D. tom. 2. in 3. p. disp. 4. sect. 5. ex communi Patrum, ac Tholo-gorum sententia, ut ait P. Rip. de ente supernat. tom. 2. disp.